

10

ARCHA
∇ H J & ∇

Anna Štičková
Sylva Ficová

Carol Ann Duffy
Básně překlady

Anna Štičková

Šana tova

Spadaný jabka voní za obzor
vlhko a nasládlá vůně zámecký zahrady
lepší se na patro

namáčím ji do medu
prvního tišři roku 5783

čeká na mě deset dní
při kterých v zámecký zahradě
zplesníví a shnijou
dosud nesebraný jabka
a jejich vůně přeteče přes kopce
Bojím se

Gmar chatima tova, jabloně

Anna Štičková

Klouzci a poddubáci

Umřela jsi před třema lety
byla jsem u toho
když jsi už nebyla
Ale tvoje suchý mrtvý rty
ještě lapaly po vzduchu
chroptěly ve zbývajících desítkách
vydechnutí plnýho hniloby

Chci si myslet
že jsi mě poznala v zástupech mrtvých
které jsi volala

Ani jedna z rodinných lékařek mě
nepřipravila na to
jak vypadá umírající člověk
Umírající babička
*A co jsem ti měla říct?
Že to není bezký? Že už to není ona?
Viděla jsem umírat až moc lidí*

Chybíš mi nejvíc teď
když rostou houby
odkvítá všes
*Ty nejlepší praváky najdeš pod smrčky
a nebluč, nebo se schovají
mlčívala jsi dokud jsme nevyšly z lesa*

s plnými košíky
a kytičkou pomněnek
ty jsi měla tolik ráda
*Slzičky Panny Marie netrhej
jsou pěkný, to jo, ale nemají se trhat
jako bouřka*

Budu se stěhovat
někam kde nejsou naše lesy
se smrky a modříný
borůvčím poddubáky měkkým mechem

ale samý buky a břízy skrze který je vidět
široko daleko
a je tam světlo
není to *naše* bezpečný přítmí

Ale mohl by tam jít kozáci a možná i klouzci, babi

Šeptáš kávovníku

Pečlivě rozplétáš kořínky kávovníku
hlína se sype z nekončících spojení
tvoje trpělivý ruce na setmělý verandě
hladí kávovník

Šeptáš mu
že to bude dobrý
mazlíš se s jeho kořeny

představuju si
jak tvoje hebký hřejivý dlaně
rozplétají trpělivě vlasy naší dcery
jak tvoje hbitý prsty
zaplétají a rozplétají copy a culíky
co si zrovna mladá dáma poručí
ty budeš ta hodná a chápající to už víme

Najednou na setmělý verandě stojíš
s copy co potřebují rozplést
a dětskýma očima
co vidí všechny francouzské copy a koňské ohony
které musíte rychle vytvořit

Realita na kterou nejsem připravená
ale pod doteky tvých hřejivých hbitých prstů
o ní mezi rozesazenými kávovníky snívám
a utěšuju mladou dámu v sobě
že to bude dobrý

Nálezy

Na úpatí Bílých Karpat
jsme našly
poddubáky, bedly, praváky, klouzky i kačenky
babky jsme tam nechaly
liškama jsem si nakonec nebyla jistá, babi

Sylva Ficová

z deníků

Katherine Mansfield

„Život je – nadechnutí: nic jiného ...Vychází měsíc, ale na moři a na obloze ještě otálí líný den. Mořská hladina září růžovou barvou nezralých třešní a na nebi se jako křídla kanárek vznáší žluté světlo. Palmy mají neústupné a mohutné kmeny. Nepoddajné zelené čupřiny na jejich vrcholcích jako by se zařezávaly do večerního nebe a mezi nimi prosvitají vysoké a štíhlé modré blahovičníky se srpkovitými listy a zplihlými modrofialovými větvemi. Nad horou za vesnicí visí měsíc. Psi o něm vědí; začínají štěkat a výt. Rybáři vytahují lodě a přitom na sebe křičí a hvízdají, u břehu si ještě mutujícími hlasy zpívá pár mladíků a je slyšet křik dětí, malých dětí s rozpálenými tvářičkami a pískem mezi prsty na nohou, které už odnášejí do postele...

Jsem znavená, příjemně znavená. Myslíš, že jsou příjemně znavené i kopretiny, když se na noc zavírají a padá na ně rosa?“

[1915]

„Dnešní ráno krásnější než na jaře nebo v létě. Mlžný opar – v něm tyčící se stromy – nehne se ani lístek – ani vánek nezafouká. Je cítit slabá vůně ohně. Slunce pomalu vychází – můj pokoj se pomalu rozjasňuje. Najednou se na koberci objeví čtverec světla červeného světla. Pták v zahradě trochu skřípavě zpívá „štip – štip – štip“ a zní jako brousek na nože. V zahradě

planou lichořeřišnice s bledými listy. Černobílý kocour si na trávniku sedí na tlapkách...

Kašlu a kašlu a při každém nadechnutí je slyšet sípavý, bublavý zvuk, jako když se něco vaří. Mám pocit, že mi vře celý hrudník. Dám si doušek vody, vyplivnu ji, doušek vody, vyplivnu ji. Mám pocit, že mi určitě pukne srdce. A nemůžu se nadechnout, jako by se mi propadl hrudník. Život je – nadechnutí: nic jiného se nepočítá.“

[srpen 1920]

„Září je jiné než všechny ostatní měsíce. Kouzelnější. Mám pocit, že ta zvláštní chemická proměna půdy, z které rostou houby, je příčinou i tohoto zvláštního „života“ v ovzduší – jakési houževnatosti, jiskření. Počasí je celé dny stejné. Když se probudím, stromy venku se koupou ve zlatozeleném světle. Vzduch je svěží – ale ne chladný. Čistý. Obloha má jasnou, světle modrou barvu. Během dopoledne se oteplí. Nad horami se vznáší opar. Tu a tam se objeví veverka, vyběhne na borovici jako na stožár, utrhne šišku, posadí se do ohbí větve a šišku drží jako banán. Z větve visí hlavou dolů ptáček a občas pár semínek sezobne. Z údolí ustavičně znějí zvony. Vyzvánějí celý den, od úsvitu do setmění.

Poledne – s dlouhými stíny. Teplá a klid. Ve vzduchu je cítit spíš chuť bobulí než vůně květin. Jenže jak popsat odpoledne? A večer? Růže, zlatavé paprsky na horách, rychlé, prodlužující se stíny? Ale brzy se ochladí. Ovšem nádherně.“

[září 1921]

Sylva Ficová + Anna Štičková
překlady básní Carol Ann Duffy

Odpověď

Kdybys byla z kamene:
tvůj polibek jako fosilie na rtech,
tvé oči jako slepý mramor na dotek,
tvé šedé ruce zadrží déšť pro ptáky,
tvé dlouhé nohy chladné jak zmrzlé řeky,
kdybys byla kámen, kdybys byla z kamene, ano, ano.

Kdybys byla z ohně:
tvá hlava Medúzy, co prská plameny,
tvůj jazyk v hrdle jak šarlatový mečík,
tvé srdce jako v hrudi planoucí uhlík,
tvé prsty, co do masa vypalují cejch,
kdybys byla oheň, kdybys byla z ohně, ano, ano.

Kdybys byla z vody:
tvůj hlas jak hučící, běsnící vodopád,
tvé paže, co mě roztácejí jako vír,
tvá nádra – temná tůň, co utonulé houpe,
tvá ústa – moře na vlnách tvého dechu,
kdybys byla voda, kdybys byla z vody, ano, ano.

Kdybys byla ze vzduchu:
tvůj obličej prázdný, nesmírný jak nebe,
tvá slova jak tichý vyvanulý vítr,
tvé pohyby jak v mracích náhlé poryvy,
tvé tělo jak pouhý váněk na mých šatech,
kdybys byla vzduch, kdybys byla ze vzduchu, ano, ano.

Kdybys byla ze vzduchu, kdybys byla vzduch:
kdybys byla z vody, kdybys byla voda,
kdybys byla z ohně, kdybys byla oheň,
kdybys byla z kamene, kdybys byla kámen,
nebo i kdybys nebyla nic z toho, ale ve skutečnosti
jen smrt,
odpověď zní ano, ano.

Sylva Ficová + Anna Štičková
překlady básní Carol Ann Duffy

Jméno

Kdy se tvé jméno
změnilo z oslovení
v zaklínadlo?

Jeho tři vokály
jak opály
na vlákně mého dechu.

Jeho souhlásky
se zlehka dotknou rtů
jak polibek.

Ráda ho mám.
V tomhle letním dešti
si ho říkám zas a znovu.

Vidím ho,
v abecedě nenápadné,
jako přání.

Modlím se jím
do noci,
až se jeho písmena rozzáří.

Slyším, jak tvé jméno
tvoří rým, tvoří rým,
rým se vším.

Nadační fond
Pramen Luhačovice
Pramen Luhačovice
Foundation

www.pramenluhacovice.cz

THIENEN * SERÉNYI

SPRÁVA MAJETKU THIENEN - SERÉNYI S.R.O.

Anna Štičková, Sylva Ficová
Carol Ann Duffy / Básně překlady

ARCHA

Δ R C H Δ

www.nakladatelstviarcha.cz

Nadační fond Pramen Luhačovice

Nadační fond Pramen vznikl za účelem podpory rozvoje otevřené občanské společnosti v Luhačovicích a okolí. Kromě jiných aktivit pořádá na zámku Luhačovice literární rezidence a vydává drobná díla vzniklá v rámci rezidenčního pobytu. Fond tak navazuje na tradici působení významných spisovatelů, básníků a jiných umělců v Luhačovicích.

Nadační fond
Pramen Luhačovice
Pramen Luhačovice
Foundation

THIENEN • SERÉNYI

SPRÁVA MAJETKU THIENEN - SERÉNYI S.R.O.

ARCHA
Δ R H Δ

Edice
literární
rezidence
Luhačovice

Anna Štičková
Sylva Ficová

Carol Ann Duffy
Básně překlady

10

Anna Štičková

Pochází ze Sudet. Vystudovala literaturu a tvůrčí psaní, a poté pokračovala na Filozofické fakultě MU, kde v současné době studuje doktorát a učí. Publikovala dvě sbírky básní *Nejsi ze Sudet?* a *Nádech výdech*. Její texty se objevily v antologiích *Pandezie* (2021) a *Toto je můj coming out* (2022). Inspirují ji kopce Šumavy, každé moře a nově i úpatí Bílých Karpat.

Sylva Ficová

Vystudovala angličtinu a češtinu na FF MU v Brně, působí jako překladatelka a titulkařka na volné noze, píše recenze a příležitostně fotografuje. Na svém kontě má více než třicet knižních překladů do češtiny i angličtiny a soustavně překládá také poezii, například Williama Blakea (Snoubení Nebe a Pekla), Walta Whitmana nebo Gertrude Stein a Emily Dickinson.

Fotografie fotila Sylva Ficová během rezidence.